

A színpadon is szerelmesek

Tar Renáta és Majorfalvi Bálint szívről, lélekről, karácsonyról

Két Diótörő-előadás után találkoztunk a Komáromi Jókai Színházban. Tar Renáta E.J.I.-ösztöndíjas egy órája még Mária hercegnő volt, Majorfalvi Bálint ugyancsak E.J.I.-ösztöndíjas pedig Drosselmayerként suhintott néhányat a varázspálcájával. Tavaly szerződtek a színházhoz. Hamar megkedvelte őket a társulat és a komáromi közönség.

Két varázspálca

„Bűvészműtávkokkal szórakoztatom a gyerekeket a Diótörő elején, felvezetem az előadást, megteremttem a hangulatot. Nagyon szívemelengető feladat, mert azonnal reagálnak, nevetgélnek” – mondta Bálint a színház fenyőfája alatt Drosselmayer szerepéről, majd így folytatta: „Kétféle varázspálcát használok a különböző jelenetekben. Van egy nehezebb és egy könnyebb. Válogatom a kettőt. Renáta szerint minden kislány olyan szeretne lenni, mint Mária hercegnő. „Valahogy így képzelik el magukat, oldalukon a délceg herceggel, aki egy dióhéjba teszi őket, és úsznak a csodák birodalma felé” – nevetett a színésznő. „Amikor az ember elkezd az előadást, rögtön érzi a pozitív energiát, amit a gyermekek átadnak. A Süstü, a sárkány című bábos mesejátékban találkoztunk ezzel először, és egy szóval ki lehet fejezni, hogy milyen érzés. Megható” – tette hozzá a színész, akinek gyer-

be Bálint. „Egyik volt osztályfőnökünk, Hegedűs D. Géza, a MASZK elnöke értesített bennünket erről a lehetőségről, hogy az országos színészakadémiája támogatja a fiatal pályakezdő színészeket. Két éves a program” – világosított fel Renáta.

Bohócok Londonban

Majd a budapesti színművészetiről beszélgettünk, ahol tavaly végeztek. Amikor egyetemi sztorit kértem tőlük, mindketten Londont említették. „Egy hónapot tölthetett ott az egész osztály, Erasmus, illetve Leonardo-ösztöndíjjal, cserediákként, Gary Oldman iskolájában. A magyar színjátszástól nagyon távol áll, amit az angoloktól tanultunk. A mozgáskultúrára helyezték a hangsúlyt. A tanárok bármit eljátszottak a testükkel. Bohócfeladatokat csináltunk. Egy-egy embernek ki kellett állnia. Kapott egy bohócorrt, néhány kelléket, és az órát vezető tanár mindig instruálta, hogy mit csináljon. Egy idő után az ember tényleg átalakult bohóccá!” – lelkendezett Renáta. Bálint rengeteg londoni színházban járt. „Tíz előadást néztem meg. Volt, amit kétszer. Igyekeztem összehasonlítani ezeket a magyarországi előadásokkal, és arra jutottam, hogy bizonyos darabokat jobban játszanak a magyar színházak” – árulta el Bálint, akinek színházba járó nézőként van egy utólrhetetlen rekordja. „Százhuszonhetedszer nézem majd meg a budapes-

Tar Renáta Mária hercegnőként Kalmár Gergely m.v. (Diótörő herceg) oldalán

Dömötör Ede felvétele

ját, ami szerintem a legtöbbször megírt angol vígjáték, amin százhuszonhetedszer is remekül lehet szórakozni. Erről írtam a szakdolgozatomat is” – mondta a színész.

Ügyeletes szerelmespár

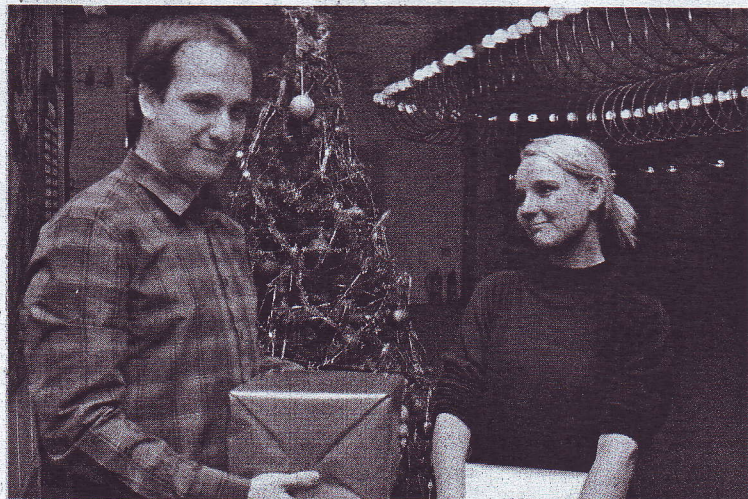
Szerelmük is a színművészeti egyetemen szövődött. Ott vallottak egymásnak szerelmet. „Aznap este próbálni jöttünk össze, de mindketten tudtuk, hogy ebből egy nagy-nagy megbeszélés lesz. Volt velünk egy üveg bor. A hideg miatt úgy gondoltuk, ha összekapaszkodunk, jobban meg tudjuk beszélni a dolgokat” – emlékezett Bálint. „Nagy örömünkre együtt szerződhattunk a Komáromi Jókai Színházba. Nem tudom, mi lett volna, ha egyikünknek máshol kellene az útját járnia. Szerencsésen vagyunk, hogy így alakult” – tette hozzá Renáta. Azóta a komáromi színpad ügyeletes szerelmespárja lettek. Az Anconai szerelmesek, A régi nyár és a Lumpok című előadásokban is szerelemben esnek. Lehet a szerelemnek ennyi arcot adni? – kérdeztem Tar Renátát. – Mindegyik szerelem teljesen más. Az Anconai szerelmesekben még tini szerelem a miénk, a rajongásról szól, a Lumpokban érzéki, bimbózó, majd szomorú a szerelmünk, A régi nyár pedig maga a lángoló szerelem, a nagy Ő megtalálása” – elemezte a szerepeket a színésznő. Bálint nehezebben tanul szöveget, éjszakánként a színészlakás egy félreeső sarkában, ellentétben Renátával, aki hamar elkészül. „Tíz perc után bemegyek Bálinthoz próbálni, akit halálra idegesít, hogy

én már tudom a szöveget” – árulta el a színésznő.

Nem a legfontosabb

Tar Renáta Balmazújvárosban, Majorfalvi Bálint Budapesten ünnepli majd a Szentestét. „Régóta úgy ünnepeljük a karácsonyt, hogy Szentesre otthon vagyunk a családdal, másnap pedig a nővéreméknél. Az ünnepek előtti tolongást az üzletekben nem szeretem. Ezért hetekkel előtte igyekszem beszerezni az ajándékokat. A fenyőfát édesanyámmal szoktuk díszíteni. Én a szaloncukrokat kötözöm, és esztétikailag figyelem a díszítést. Amikor én díszítettem a fát, és nem tetszett neki, akkor átrendeztette az egészet. Ezt megelőzően, most már ráhagyom” – avatott be Bálint. „December 22-én összeülünk Bálint szüleivel, és előkarácsonyt tartunk. December 23-án reggel megyek haza, Balmazújvárosba. Addigra már feldíszítve vár a fa. Nincs sok csomag. Nem az ajándékozást tartjuk a legfontosabbnak. Huszonhetedikén jön Bálint hozzánk karácsonyozni, majd másnap utazunk vissza Budapestre” – mondta Renáta. Hogy mit kívánnak a publikumnak? „Minél többet járjanak színházba, és ne csak a szórakoztató, zenés, vígjátéki elemeket tartalmazó előadásokra legyenek kíváncsiak. Legyenek nyitottak az újra és a mélyebb művészetre is” – kívánta Majorfalvi Bálint. „A fiataloknak üzenem, hogy színházba járj! Jó dolog, mert itt olykor csodák történnek. És nem csak karácsonykor” – búcsúzott Tar Renáta.

Barát János

„Kisebb ajándékokkal lepjük meg egymást”

Berta Máttyás felvétele

mekkori kedvence volt a Süstü, a sárkány. Ezután az E.J.I.-ösztöndíjról faggattam őket. „Mindketten az Előadóművészi Jogvédő Iroda ösztöndíjasai vagyunk. A MASZK Országos Színészakadémiája által lettünk jogosultak erre a támogatásra” – avatott

ti Madách Színházban szilveszterkor a Páratlan páros című előadást. Aznap lesz huszonöt éve, hogy bemutatták. Meghívtam Renit a két szilveszteri előadásra, a délutánira és az estire is. Kilencvenhét március estjén láttam először Ray Cooney darab-